

Sydligare nejder med start i Italien

Göteborgsbesök

Efter att ha packat en hel dag och gjort ordning på hemmet så kunde vi starta vår semesterresa. Vi kom iväg sent på eftermiddagen och var i Malung då ett oväder bröt ut. Det åskade, blixtrade och ett rejält regnväder vräkte ner. Här var det bäst att sänka farten. Ovädret följde oss ända till Vansbro. Vi nattade på vägen ner till Herrljunga där vi skulle besöka goa vänner som vi stannade hos under natten.

Det blir några stopp under veckan innan vi ska lämna landet för vår utlandsresa. Magnus dotters studentfirande, bröllop då Magnus son ska gifta sig och namngivning till lilla barnbarnet. Mycket ska hinnas med tillsammans med familjen.

Tromben drog förbi

Efter en vecka i Göteborgstrakten tillsammans med familj och alla aktiviteter far vi iväg söderut. Ett stopp blir det hos Bengt i Örkelljunga med lite justeringar inför vår långa resa. Det blev ett längre stopp än vi tänkt oss. Vi hade möjlighet att natta på deras quickstop, en väl organiserad plats som vi rekommenderar med möjlighet till el och till ett bra pris. Vid lunchtid dag två kom vi iväg. Vi fick ett bra flyt med färjorna över till Danmark och även till Tyskland. Vid köp av biljett och uppvisande av medlemskortet fick vi 10 % rabatt, det tackar man för. Med anledning att vi har bytt husbil så var det dags att besöka Tüv stationen i Oldenburg. Detta för att köpa miljömärket som vi behöver när vi kör i tyska städer. Vi trodde att vi hade full koll på var stationen var, men en Umleitung ställde till det. Till slut efter en ordentlig omväg kom vi fram till stationen.

Eftersom vi har ett mål så kör vi på Autobahn för att tugga mil. Vägarna var något dåliga och lappade speciellt på högerfilen. Vi hamnade i ett rejält oväder med regn, åska och en tromb som drog fram. Där tromben var hade vi en hastighet på 10 km. Grenar, massa blad och skräp följde tromben på sin framfart. Regnet öste ner med en sådan kraft och fast torkarbladen gick i högsta hastighet var sikten ändå dålig, vattenmängden var ca 5 cm på vägen. Vädret vi åkte i mellan Malung och Vansbro var ingenting mot detta. Denna natt stannade vi på en Autohof vid gränsen till Tyrolen. Vi fick betala 6€ för att parkera och fick då 5€ att betala för om vi åt på restaurangen. Alltså kostade denna natt 1€, för äta behövde vi ändå.

Vi hade som mål att besöka Carthago fabriken i Ravensburg där de tillverkar vår husbil. När vi väl var framme vid fabriken var den stängd. Efter en titt i almanackan såg vi att det var en helgdag i Tyskland, nu förstår vi varför alla lastbilar stod still på rastplatser mm. Reprisen upprepar sig vi råkade ut för samma sak när vi skulle besöka Rapido fabriken för två år sedan. Vi for vidare och stannade i Füssen en stad alldeles vid gränsen till Österrike. Där fanns flera ställplaster i centrum men de var fullbelagda. Inte konstigt att det var fullbelagt, i staden var det ett festspel med massor av människor överallt. Vi hittade en camping i utkanten av staden Füssen, camping Hopfensee som vi checkade in i. Runtom oss tornar alporna och det är väldigt vackert det skulle vara kul att få se allt detta under vintern. Campingen är 5 stjärnig och priset också men vi fick en bra plats. Hygienhuset hade allt att erbjuda och det var välstädat. Restaurangens meny var typiskt tyrolskt. Jag passade på att äta en Schweinhaxe med surkål och knödel, mycket gott. Magnus tog en wienerschnitzel som täckte mer än halva tallriken.

Alpvägar

Nu ska vi fara vidare på natursköna vägar över alperna i Österrike. Vårt första mål denna dag var till Obergurgl, ett skid och vinterparadis som vi har hört talas om. Nu på sommaren däremot är det vandrarnas paradiset. Det var mycket människor i de små alpböarna som vi åkte genom. Obergurgl ligger ca 1900 m.ö.h. Det är midsommarafton och vi hade handlat jordgubbar som vi mumsade i oss till dagens ära. Färden fortsatte över Hochgurgl. Innan vi närmade oss Italienska gränsen, kom vi till Timmelsjoch betalstation. Att köra genom alppassen kostade 25€ för oss. Vi är nu 2509 möh. Det finns utsiktsplatser att stanna vid, för att lugnt kunna skåda vyerna. Med tanke på de skarpa krökarna, är det inte lämpligt med en allt för stor husbil. Vi klarade det med vår längd 7,82. Det var inte så mycket biltrafik men däremot mängder av motorcyklar under vår färdväg genom passen. Emellanåt kom det någon cyklist, som körde om oss eller mötte oss i backarna.

Väl nere och i staden Merano körde vi på landsvägar. En sak förvånade oss, fast vi lämnat Österrikiska gränsen och kör i Italien så står det skyltat på båda språken en bra bit på vår väg. Nu har vyerna förändrats, odlingarna som vi kan se, är äpple och vinrankor och runt om oss tornar de Italienska dolomiterna upp sig i höjden. Vi ska till Gardasjön, där vi ska campa några dagar. Strax efter byn Mori stannade vi till på en camping för natten. Det var en familj som avsatt en bit av markerna för camping. Runt om oss var det vinodlingar och även äpple. Inne i deras reception kunde vi handla deras egenproducerade varor. Men med vår dåliga Italienska blev vi glada över att de förstod oss för att kunna checka in. Det var välordnat med fina gräsytor, dusch och toaletter, el hade vi också tillgång till.

Sköna Italien

När vi skulle lämna campingen och körde ut på landsvägen var det kö mot Garda sjön. Det är lördag och badet lockar ortsborna. Vi hade diskuterat sinsemellan vilken sida av sjön vi skulle åka på, till slut bestämde vi oss för den östra sidan och det ångrar vi inte. Den vy som mötte oss när vi åkte ner för backen var helt enormt vacker. Sjön såg inbjudande ut med alla vindsurfare och segelbåtar. Nu började också campingskyltar ploppa upp, men det var helt omöjliga att ta sig in på med vår husbil. Antingen var det för trångt eller så skulle vi ha kört in med en alldeles för snäv sväng. Men till slut hittade vi La Rocca mellan byarna Garda och Bardolino, en helt ok camping med alla faciliteter och nära till badet. Världen är bra liten, vi träffade på goa vänner från gamla hemtrakter, så det blev många minnen att prata om. Campingen låg med promenad och cykel avstånd till de två byarna. Vi mådde gott och njöt av sol och bad.

Nu ska vi åka vidare till en camping som ligger vid havet. Don Diego ligger i Grottammare inom provinsen Le Marche. Vi körde på motorvägen förbi Bologna och ner mot kusten. Fina vägar med både två och trefilig körbana. Nu ska vi betala för oss. Italiensk motorvägsavgifts system är suveränt. Kör man på motorvägen tar man en biljett vid påfarten och vid avfarten betalar man. Det kan inte bli fel. Varför vi valde denna camping, var för att vi läst om den i en av Husbil och Husvagns tidning. Den fick fina lovord och det stod att det var nära till havet. Campingen var bra på många sätt men hade två fel. Den låg nära järnvägen där trafiken var mycket tät och så är campingen inte byggd för stora husbilar, det är något trångt vid in och ut passage. Servicen, aktiviteter på kvällarna och hygienhusen var helt ok. Till den fantastiska sandstranden behövde vi korsa en trafikerad väg. Havet var riktigt varmt med härliga vågor en av dagarna. Det fanns bra och behagliga cykelvägar och nära till en stormarknad. Våra två sista dagar fick vi uppleva Italiens regn och åskväder. Ena dagen mullrade det i ca 45 minuter och regnet vräkte ner. Vi hade varit ute och cyklat och hamnade i regnväddret på vägen hem, det blev till att trampa på ordentligt för att inte bli helt genomblöt.

Nästa camping vi skulle besöka var Camping Misano Adriatico. Magnus hade varit där med sin bror på 70-talet. Vi hittade till campingen, men den låg inte där han minns den. När vi gick en promenad ner till stranden, stannade vi och pratade tyska med en liten, gammal dam. Hon berättade om campingen och att den hade varit på stranden en gång i tiden men blivit uppflyttad för att det skulle vara en riktig badstrand vid vattnet. Det fanns ett stort fotografi från 1965 som visade campingens läge. Damen berättade också att det fanns ett fotoalbum på alla gäster som campat sedan 1960 talet, då hennes pappa hade hand om den. Vi åt en suverän middag alldeles intill, jag beställde grillad tonfisk, så underbart gott tillagad. Denna kväll var allt klätt med rosa band och de flesta människor hade rosa hattar, sjalar eller tröjor på sig. När vi frågade vad detta betydde fick till svar att de försöker att bevara det rosa skimret vid solnedgången genom att klä allt med rosa. När vi checkade ut från campingen frågade vi om lite historia. Där berättade de att från 1980 så har campingen legat på nuvarande plats. Våra ögon trodde inte vad det såg när vi gick en promenad på campingen. Husvagn och tält stod under ett stort partytält!! Det såg mycket dumt ut. Ett äldre par hade ett diplom uppsatt vid sin plats där det stod att de hade varit campinggäster på campingen sedan 48 år tillbaka.

Med detta bär färden oss till San Marino ca 4 mil in i landet från Rimini. Otroligt nog så valde vi de smalare, krokiga och stigande vägarna. Väl framme hittade vi en bra parkering för större fordon än personbil. Från parkeringen kunde man åka hiss upp till huvudstaden. Det

blev en rundvandring i alla gränder i Europas äldsta republik och världens minsta land. Det fanns små butiker och restauranger i varje gränd, hela vägen upp till en av de tre borgarna som vi promenerade till. Vyerna är helt enorma uppe på berget, vi ser flera mil i det fina vädret. Alla byggnader är väl bevarade för att vara så gamla och med en historia som sträcker sig tillbaka till 301 e.Kr.

Nu har vi varit riktigt kulturella för några dagar, så vi ska åka ut till kusten, hitta en camping och bara relaxa. I Milano Maritima hittade vi camping Villaggio Pineta, receptionen gav oss några platser som vi kunde se om de passade till vår längd. Vi tog oss en promenad i värmen. Hittade en plats som vi trodde skulle fungera att köra in husbilen på, men tji fick vi, det finns ju en höjd på bilen också. Efter trixande och hjälp av italienska campare tog vi oss tillbaka till receptionen. På vägen tillbaka såg jag en plats som skulle kunna passa oss, vi frågade om den var ledig och det ordnade sig för oss. Vi hade en lugn vecka med bad och sol. Restaurangen på campingen hade en mycket rik meny med bra priser. En av dagarna på campingen fick vi uppleva ett riktigt oväder med blåst och ösregn, regnet bara vräkte ner.

Camping Unio Lido och Venedig

Nu börjar vi fara norrut mot Cavallina och camping Union Lido. Där ska vi träffa goa vänner och äntligen få besöka den omtalade campingen. Över 2 500 platser har campingen, den är helt enorm, som en liten egen by. Det finns alla sorters affärer för varje persons smak och behov, även restauranger. Aktiviteter var det gott om för barn, ungdom och även till de vuxna. Sandstranden är välskött med badvakter ute i vattnet. Ville man inte bada i havet fanns det ett antal pooler på campingen. Vi hade en bra plats nära till sanitetshus. På denna camping var det siesta mellan klockan 13-15 då tystnad skulle råda. Ett besök till en marknad som låg i den närliggande byn hann vi med. Det var som en marknad hemma i Sverige skillnaden var att priset var en eller tvåsiffrigt, alltså i Euro.

En av dagarna tog vi oss till Venedig med buss och båt, mycket praktiskt. Biljetten vi köpte gällde till buss, båt och båtturer på Canale Grande, allt för 21€ per person. Stadsbesöket var perfekt, men något för varmt. Vi åkte gondol i mysiga smala kanaler och på Canale Grande. Skulle vi runt hörnet vid någon fastighet tjoa vår gondoljär med ett "hoj". Fick han inget svar var det fritt fram. Gondoljären visade oss fastigheter där kända personer bott, som Mozart

och Marco Polo. Det var en enorm trafik i kanalerna. Precis när vi skulle lägga till vid bryggan efter avslutad tur, så krockade vi med en annan gondol. Det blev lite skador med den gondolen som vi åkte med. Det var en fin och mysig gondolfärd vi fick. Vi strosade i gränderna och njöt av de fantastiska skyltfönstren. Speciellt med Venedig är de fantastiskt vackra ansiktsmaskerna. Vi passade på att åka med båt på Canale Grande som hade hållplatser med jämna mellanrum, ett perfekt sätt att se olika delar av Venedig vattenvägen. Trötta och med ett härligt minne avslutades dagen med fyrverkeri vid stranden på campingen. Vi tog med oss stolar och något att dricka och fick ett fantastiskt skådespel på himlen.

Mot Ungern och förrallt i Budapest

Efter tre underbara veckor i Italien med sol och bad, lämnade vi landet för att bege oss till Ungern. Vi ska vistas några dagar vid sjön Balaton, innan det är dags att vara i Budapest. Vi valde att åka på Autostrada som det heter i Italien. Lunchade en sista Italiensk mat som var mer fabricerad än vad vi var vana vid. Körde genom Slovenien på mycket fina betalvägar. Strax innan Ungerska gränsen på sista betalstationen, blev vi stannade för alkoholtest. Polisen frågade oss om vi skulle till Carthagofabriken i Slovenien, men det var det inte planerat. Han ville också titta in i bilen och frågade var ifrån vi hade kommit. När vi visade vår resrutta på kartan var han nöjd och önskade oss en trevlig resa. Äntligen körde vi in i ett land där jag kan språket. Vi kom sent fram till Balaton och campingen, vägarna var något dåliga. Det blev några dagar med sol och bad. En av familjerna som skulle vara med på träffen i Budapest var på samma camping. Ett fruktansvärt oväder med regn och åska bröt ut de sista dagarna när vi skulle lämna campingen.

Vägen upp till Budapest från Balaton blev motorväg. Vi löste två en dagars biljetter vilket var mycket smidigt. Vårt första mål denna dag var att checka av vinkällaren i Budafok, att allt var under kontroll. Ferenc blev mycket glada att vi kom och pratade med honom. Nästa mål var att ta oss till campingen, Romai camping i norra Budapest. Vi blev väl mottagna när vi kom fram, det var inga större förändringar med hygienhusen, mer än att det hade målats i toabåsen. Det fanns en del att ordna innan våra gäster skulle komma på söndagen. Vädret var inte riktigt med oss under veckan, men det var ändå tur att det inte var 40 grader varmt när vi skulle gå i storstaden. Utflykterna och alla arrangemang blev som vi hade tänkt och planerat. Vi var på heldagsutflykt till Tokaj, de sju druvornas distrikt. Vi fick en fantastisk vinprovning i Rákoczi pince, en mycket gammal vinkällare. En av dagarna i Budapest var vi och badade i ett av de äldsta termalbaden. Det fungerade bra att hålla samman 87 personer på pendeltåget in till city. Sista dagen avslutade vi först med att vara kulturella på Minnenas Park i Budapest där en del av stadens kommunistiska statyer var utställda. Därefter tog bussarna oss till en av Budafoks äldsta vinkällare där vi fick mat och njuta av deras viner.

utställda. Därefter tog bussarna oss till en av Budafoks äldsta vinkällare där vi fick mat och njuta av deras viner.

Av 42 ekipage som var med på träffen så blev det 17 stycken som åkte med till Eger. Alla fick koordinaterna då vi åkte i grupper. Campingen i Eger, som heter Tulipan camping, är en liten mysig camping som ligger alldeles vid de vackra kvinnornas dal, Szépaszonyvölgy. Vädret var som i övriga landet, det kom en regnskur då och då, men vi hade trevligt ändå. Eger har en mycket gammal och intressant historia. Staden har genomgått krig, bränder och epidemi, men byggt upp sig igen. Vi hann med lite vinprovning och god ungersk mat.

Nu blev 17 ekipage 11 ekipage som skulle upp till droppstensgrottan vid Aggtelek som öppnades för turister 1920. Aggtelek har en underbar fin camping och en enorm nationalpark. Efter en sista langos på denna resa i Ungern så gick vi en guddad tur i grottan.

Jag översatte till svenska för vår grupp. Baradla cave är en underbar vacker droppstensgrotta med vackert ljus och musikspel i en av salarna. Under vår promenad visade guiden att det började bildas stalagmiter på betongplattorna vi gick på. Han säger att de växer ca 1 mm på 19 år. Det andra fantastiska är att vi går en bit i Slovakien inne i grottan, det finns inte en dag utan att vi har varit kulturella. När vi kom ut på grottans andra ände hade det slutat att regna. På morgonen när vi skulle lämna campingen, var vi tvungna att få draghjälp med anläggningens traktor.

Resan till FICC i Prag

Vägarna i Slovakien var inget vidare, det var hålor och ojämnheter hela vägen till Tjeckiska gränsen. I Slovakien löste vi en vinjett för 7€, men det blev inte mycket motorvägskörning. Däremot i Tjeckien köpte vi en MYTO CZ box detta för att slippa överraskningar vid vägtullar. Vi var sju husbilar som samåkade från Aggtelek till Brno och Obore camping. Campingen låg avsides på ett lummigt område den har nog haft sina glansdagar en gång i tiden. Där samlades vi med övriga fyra av våra svenska resenärer som hade åkt i förväg. Vi stannade bara en natt. Tanken var att komma till en camping närmare Prag med mer faciliteter, tvätta kläder var ett behov för många. Två nätter campade vi på en mycket fin klubbcamping söder om Prag. Vi hann med att ta en cykeltur in till angränsande by och handla. Det var trevliga långbord på kvällarna.

Träffområdet till FICC rallyt låg på ett mässområde i Letnany. Det var ordnat med extra toaletter och duschar på området. Vi hade också möjlighet till internetuppkoppling i den stora hallen. Olika utflykts alternativ kunde bokas under veckan. Vi i svenskbyn hade ordnat en guidad svensktalande busstur i Prag och en båttur på kvällen som var populär. Ännu en huvudstad som är mycket vacker och har en fantastisk historia med sig. Varje kväll på området var det ordnat med dansmusik av olika grupper, tyvärr så var det inga arrangemang på träffområdet dagtid. Några av länderna ordnade partyn då vi fick smaka på deras specialiteter. Vår delegat Lars Häll blev invald i FICC Council, grattis till nomineringen. Vår egen svenskafton började bra, men det kom en regnskur när vi hade ätit klart. På tal om regn så har det fallit varje dag och det har blåst så alla fick dra in sina markiser. Träffen skulle vara slut den 15 augusti men några av oss lämnade redan på torsdagen för att fara vidare på vår resa.

Nya mål i Tjeckien

Vi tillsammans med Gill och Thomas, åkte till Plzen, där vi skulle besöka bryggeriet Pilsner Urquell. Vi tog in på Autocamp Ostende strax utanför Plzen, en mysig camping som ligger vid en liten sjö, vi hade blivit rekommenderade denna camping. Det gick spårvagnar med en tio minuters promenad från campingen. Vi travade iväg på fredag förmiddag, i strålände solsken, till hållplatsen. Det var mycket smidigt att åka spårvagn. Den stannade mitt i centrum vid torget. Besöket i bryggeriet var trevligt med en duktig engelsktalande guide. Vi fick se den nya hallen med flasktappning med effektiv högteknologi. Gick en vandring i labyrinten som finns i källaren och som är totalt ca 9 km långa. Där fick vi smaka på den välsmakande och uppfriskande drycken: ÖL! Pilsner Urquell har fortfarande 9 anställda som utför det fantastiska hantverket att binda tunnor och ta hand om cisternerna. Vi avslutade med ett restaurangbesök på bryggeriets omtalade restaurang med bra service och god mat. Tog sedan en välbehövlig promenad in till centrum och ett besök till stadens kyrka. Vi gick 301 steg upp i klocktornet, det var något tufft. Ju högre upp vi kom, desto mer lutning blev det på stegen, men vilken vacker utsikt. Ytmässigt är Plzen en stor stad. För att slippa träningsvärk i benen gick jag de första 100 stegen baklänges. Väl hemma till campingen igen, planerade vi vår fortsatta resa och spelade Yatzy.

Då far vi norrut nu. Idag är första målet Lilla fästningen i Terezin. Vi åkte landsvägar hela vägen upp. Området där Gestapo härjade under andra världskriget kallas för "Lilla fästningen" och är byggt i slutet av 1700-talet. Fästningen var från början byggd som ett fängelse och har verkat som det. Under andra världskriget var fästningen överfull med människor från motståndsrörelser, judisk härkomst och många fler kategorier. För de flesta blev Lilla fästningen bara en mellanstation för att efter ett domslut bli förflyttade till ett annat fängelse eller koncentrationsläger. I slutet av kriget 1945 utbröt en tyfusepidemi i Lilla fästningen Terezin då många dog som inte fick hjälp. Idag är hela fästningen ett museum och minnesmärke för att påminna om förintelsens följder och förtryck för frihet, demokrati och mänskliga rättigheter. Under vår vandring fick vi se en historisk dokumentär. Det var en hel del utställningar med bilder och text från andra världskriget. Det är svårt att förstå hur människor kunde behandla andra människor på detta viset. Vi lämnade området med en tanke och vördnad till de som fått leva under så hemska förhållanden.

Vårt nästa mål är att lämna tillbaka vår "Go box" som vi använt i Tjeckiens motorvägar. Till slut hittade vi en bensinstation som tog emot den. Efter pappersifyllning och många frågor om boxen kunde vi äntligen börja lämna Tjeckien. Vägen till gränsen mot Tyskland är vacker och stigande uppåt. Vi hade lagt in koordinaterna till en ställplats vid Altenberg.

Resan hem till Sverige

Efter en slingrande resa på en vacker väg kom vi fram till Waldeslust hotel ett familjeföretag, som ligger på 768 möh. Vi blev väl mottagna i ett fantastiskt vackert hus med rustningar och vackra tavlor från renässanstiden. Vägarna var utsmyckade med en del horn från gångna jakttider. Vi åt en delikat middag, men lite för sent på kvällen, vilket vi fick lida för under natten. För 10€ natten fick vi använda toaletten och duschen i huset. Med så fin service bestämde vi oss för att lyxa till med en god delikat uppdukad frukost på morgonen. På gården vandrade hönor fritt och Magnus matade dem med bröd. Som tack fick han fyra ägg av herren i huset.

Söndag förmiddag och vårt mål idag är att komma förbi Berlin och dess rundring. Vägen till Dresden är vacker och naturskön med mycket grönska. Efter Dresden blev det att vi körde på Autobahn för att "tugga" mil. Resan hem till Sverige gick bra och med våra vänner blev det ett avslut i Ullared. Därefter åkte vi till Göteborg för att besöka släkten och våra barn och barnbarn. Vi hade underbara timmar med dem hos mamma och Pista med god mat och mycket att berätta om. De sista 50 milen hem till fjället var inte det roligaste, regnet vräkte ner hela vägen. Vår resa startar med regnoväder och avslutas med detta också.

Avslutningsvis: vi har haft en mycket innehållsrik semester och milen har varit många, ca 780 mil. De många milen husbilen har rullat i är 9 länder.

Anikó & Magnus CC 32508